

[Glistrup.]

mange andre her i samfundet, som arbejder under langt mere behagelige vilkår, f. eks. på et kontor, og hvad der nu ellers kan være tale om. Der kan derfor være god og rimelig grund til også at se på, om man skal forbedre vilkårene.

Men først og sidst siger det sig selv, at hele arbejdet med det politiske inden for åndssvageforsorgen må centrerer om, hvordan vi virkelig rammer det, der for patienterne, for klienterne, er det væsentlige, og det er et nok så svært spørgsmål. Men også svære spørgsmål skal løses, og derfor er vi taknemmelige for, at vi har fået lejlighed til at gå i kast med problemerne i kraft af det af kommunisterne fremsatte forslag.

Holm (V):

Venstre ønsker i videst muligt omfang, at de åndssvage udsledes til en almindelig tilværelse. Vi ønsker ikke den styrkelse af institutionselementet i åndssvageforsorgen, som det foreliggende forslag opfordrer regeringen til at gennemføre.

Med finanslovens vedtagelse er det ministerens ansvar at forvalte de bevilgede beløb. Jeg kan derfor ikke på venstres vegne anbefale, at folketinget på denne måde tager stilling til det forvaltningsmæssige forhold.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Der er for mig ingen tvivl om, at samtlige partier her i folketinget varmt går ind for en forbedring af særforsorgens forhold, og det kan man også udmærket gøre uden at virke teatralsk, som nogle partier ynder at gøre.

Det konservative folkeparti betragter også forandringerne inden for vor omsorg for vore handicappede medborgere som en pligt, som vi, når vi nu tager den megen diskussion i betragtning, der har været omkring åndssvageforsorgen i de sidste år, ikke mener nødvendigvis bør udmunde i et beslutningsforslag som dette. Der sker jo til stadighed udbygninger, som socialministeren også sagde her fra talerstolen, og som andre også har været inde på, og jeg mener ikke, at alt nødvendigvis bør være udbygning af institutionerne, men også udbygning på andre områder inden for åndssvageforsorgen. Der er lang vej endnu, inden vi når så vidt, at vi kan være tilfredse med denne udbygning, men som jeg har sagt foregår udbygningen. Der sker også forbedringer i undervisnin-

gen, og alt i alt med det budget, vi lige har vedtaget her i tinget, sker der det, vi formår med de midler, vi har til rådighed inden for åndssvageforsorgen.

Jeg synes også, beslutningsforslaget kommer på et tidspunkt, som ikke er særlig belejligt, når vi tager i betragtning, at i løbet af et par år skal særforsorgen overgå til amternes regie. Derfor mener jeg, det er et mærkeligt tidspunkt. Selv om intentionerne kan være udmærkede, mener jeg, at kommunisterne med dette forslag går over stregen. Vi vil afvise forslaget fra det konservative folkepartis side.

Bollmann (CD):

På vor ordførers vegne skal jeg blot sige, at DKPs forslag efter vor opfattelse er så løst formuleret, at det for os at se ligner en programerklæring, og på det grundlag kan CD ikke medvirke til gennemførelsen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg finder det positivt, at kommunisterne fremsætter dette forslag. Det vil give os lejlighed til i socialudvalget at få gennemdrøftet forholdene omkring åndssvageforsorgen, og det er helt givet nødvendigt. Det er bl. a. nødvendigt, fordi vi har en betænkning liggende om udlægning af særforsorgen. Denne betænkning indeholder mange ting, også af mere problematisk karakter, som der dog under alle omstændigheder skal tages politisk stilling til.

Med hensyn til det foreliggende forslag har forslagsstillerne for så vidt ret i det hele, og aligevel er tilslutningen fra SFs side ikke 100 pct. Det hænger sammen med, at selv om vi er i stand til at modernisere de store centralinstitutioner – og det er klart efter ombudsmandsrapporterne, at det er nødvendigt – er de stadig væk store, lukkede ghettoer.

Vi vil gerne være med til at bevilge de fornødne midler, men vi vil bevilge dem til at skaffe de mennesker, der bor der, ordentlige steder at bo, hvor de kan bo blandt andre mennesker, og vi vil gerne henvise til, at folketinget den 18. maj 1976 vedtog, at institutionen på Irlandsvej skulle være den sidste store institution, der overhovedet blev bygget i Danmark.

Vi mener integrationstankerne alvorligt, og konsekvensen heraf er, at der skal skaffes boliger til de allerfleste af de åndssvage uden for